

ਪੀ ਸੀ ਜੈਨ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਟੰਡਨ ਜੇ.

ਐਮ ਪੀ ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1981 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2262 .

16 ਮਾਰਚ 1985

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) — ਧਾਰਾ 2(ਏ), (ਡੀ) ਅਤੇ 11 — ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ, , ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ — ਕਿਰਾਇਆ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਨਿਯੰਤਰਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ-ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ-ਕੀ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਉਪਯੋਗਕਰਤਾ -ਕੀ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ' ਕਾਰੋਬਾਰ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ .

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਇਮਾਰਤ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਭਾਵੇਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਕਿਸੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਾਰਾ 2)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਕਾਰੋਬਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(a) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਕਾਰੋਬਾਰ' ਸ਼ਬਦ।

(ਪਾਰਾ 11 ਅਤੇ 14)

ਜਨਕ ਕੁੰਦਰਾ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਵਰਕਰਜ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ILR 1981(2) ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 90.

ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੇ.ਐਮ.ਟੰਡਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 4 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਜੇ.ਐਮ.ਟੰਡਨ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 16 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

1949 ਦੇ ਐਕਟ III ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸਰਦਾਰ ਟੀ.ਐਸ. ਚੀਮਾ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1981 ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਬਜਾਜ, ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ। ਪਠਾਨਕੋਟ ਮਿਤੀ 16 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਆਰ.ਐਲ ਸਰੀਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡੀ.ਬੰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ। ਏ.ਐਸ.ਸੰਧੂ, ਐਡ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਏ.ਜੀ.ਪੰਜਾਬ .

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਐਮ.ਟੰਡਨ, ਜੇ.

(1) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਫਸਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ) ਪਠਾਨਕੋਟ ਵਿੱਚ ਅਗਸਤ, 1975 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਨਵਰੀ, 1978 ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਲੋੜ. ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸਿੱਧੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। xne ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2. ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਫਸਰ ਦਾ ਦਫਤਰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਪਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ, ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ') ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਜਨਕ ਕੁੰਦਰਾ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਵਰਕਰਜ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (1) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਗਨ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਸੰਗਰੂਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ: (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਏ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਇਮਾਰਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ

(1) I.L.R. 1981(2) Punjab and Haryana 90.

M. P. Bansal and another v. The District Employment Officer
(Tandon J.)

ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ, ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

3. ਦੋ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

r4. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜੋ ਨੁਕਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਹਨ:

(a) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਦੰਦਾਂ ਵਜੋਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(b) ਕੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੇਜ਼ਗਾਰ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਧਾਰਾ 2(ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਹੈ।
, ਐਕਟ.

5. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) "ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ" ਅਤੇ "ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ" ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਡੀ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:

"2(d) "ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਇਮਾਰਤ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਵੇ, "ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ" ਨੂੰ "ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ" ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(g) "ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ;

6. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਟਾਇਲ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ।"

7. ਕਮਲ ਅਰੋੜਾ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ: -

"ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝੌਤਾ ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ

M. P. Bansal and another v. The District Employment Officer
(Tandon J.)

ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਆਦਿ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤਾ ਉਹੀ ਰਹੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਇਕਸੁਰਤਾਪੂਰਣ ਨੁਕਸਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ 'ਇਮਾਰਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ" ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13(2) (ii) (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ-ਦਾ-ਏਜੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸਦਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਟੋਰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈਲ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ

M. P. Bansal and another v. The District Employment Officer
(Tandon J.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਇਸ ਤੋਂ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਮਾਰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਥਜੇਗ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -----”

8. ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਸ਼ਣ ਗੁਪਤਾ (4), ਜਗਦਨ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਸੰਗਰੂਰ ਸੈਟਰਲ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ (5) ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਨਾਲ

9. ਰਤਨ ਲਾਇ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ / ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇਵੀ (6) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ “ਬਿਲਡਿੰਗ” ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਮਾਰਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਮੁੱਖ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਫ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦਾ. ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਫਿਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ੳ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਇਮਾਰਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ' ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ, ਜੋ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। r ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣਾ, ਇਸਨੂੰ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਫਤਰ ਸੈਨ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੰਬੂ ਪਰਸ਼ਾਦ (i) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) 1980(1) RCR 718.

(6) 1980(2) RCJ 672.

(7) 1971 PLR 86.

(8) 1965 CLJ (Pb.) 143.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ 'ਇਮਾਰਤ', ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਸ਼ਬਦ, ਉਸ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 'The ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਵਿਧਾ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਜਾਂ 'ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਆਦਿ' ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਆਦਿ ਵੀ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਸਹੀ ਰੀਡਿੰਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫ਼ਤਵਾ ਸੈਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਮ ਕਾਲੀ (8)।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਫ਼ਤਵਾ ਸੈਨ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਨਕ ਕੁੰਦਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ, ਕਿ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨੂੰ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(d) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਨਕ ਕੁੰਦਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਪਰੀਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ <ਜਾਂ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ' ਅਧਿਕਾਰਤ' ਹੈ।

11. ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਫ਼ਸਰ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

M. P. Bansal and another v. The (District Employment Officer
(Tandon J.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਫ਼ਸਰ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਚਲਾਉਣਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਡੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਪਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ' ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ।

12. *SIN I SarlaDeviU v. ic Union f of ii India and e others t(9)* ਵਿੱਚ the1 ਬਿਲਡ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੈ, ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ:

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿਚ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ 'ਵਪਾਰ' ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ 3 ਆਫ਼ 1949. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ *ਬਦਰੀਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ* (10), ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ' *ਅਬਦਕਾਰੀ ਮਾਲੀਆ* ' ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਕਾਰਨੀਓਟ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ '20(ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਪਰ 1949 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹੀ. ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੇਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤਬਾਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ 'ਵਪਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਰਟਰ ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿਚ ਵਪਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਹ ਅਰਥ ਹਨ- “Thele state of ofbeingig busily engaged - ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤ ਹੈ; ਫੰਕਸ਼ਨ; ਕਿੱਤਾ. ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੈ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਚਿੰਤਤ. ਰਾਜ. ਕਿੱਤਾ, ਪੇਸ਼ਾ ਜਾਂ ਵਪਾਰ)। ਹੁਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦੀ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(9) 1967 PLR 769

(10) ਏਆਈਆਰ 1962 ਏਪੀ 382

ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿੱਤੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਰਨਾ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਪਰਿਸਰ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ-ਇੱਕ ਵਿਭਾਗ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਹੈ। 1949 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਘੇਰਾ।

13. ਦੂਜੇ ਪਾਇੰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ *ਸਰਲਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ (ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਜੋਂ) ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਚ ਉਸੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। (*ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਗਤ ਸਿੰਘ*) (11)। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਚੋਣ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ: -

“ਵਪਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ 'ਵਪਾਰ', ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ 'ਵਪਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (d) ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ, ਪਰਿਸਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਜੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਹੈ।”

ਸ਼੍ਰੀ ਆਰੀਅਨ ਸਿੰਘ ਚੌਪੜਾ ਬਨਾਮ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ 12 ਉਹੀ ਨੁਕਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ, ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਿਨਿਸਟ੍ਰੀਅਲ ਸਟਾਫ਼, ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਕੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵੀ 'ਵਪਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਆਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਪਾਰ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(11) 1963 ਦੇ CR 339 ਨੇ 20 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(12) 1967. CLJ 408.

ਰਾਮ ਫਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.)

14. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(d) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕਾਰੋਬਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਮੁਨਾਫ਼ਾ-ਮੁਖੀ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕਾਰੋਬਾਰ" ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਇੱਕ ਕਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਵਾਜ਼ਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦਫਤਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਫ਼ਸਰ ਸ.

15.' ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ACJ,—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

HSB'

ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.

ਰਾਮ ਫਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ*

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1985 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 394

23 ਮਈ 1985 ਈ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਆਰਟੀਕਲ 161— ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਬਾਰੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ—ਪੰਜਾਬ ਜੇਲ ਮੈਨੂਅਲ—ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 631 ਤੋਂ 650— ਜੇਲ ਐਕਟ (1894 ਦਾ 9)— ਧਾਰਾ! 2- ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਫੇਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਕੈਦੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲਈ ਜੇਲ ਵਿਚ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ—ਅਪੀਲ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਪੁਨਰਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ—ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜੇਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੇਲ ਮੰਤਰੀ—ਅਜਿਹਾ ਦੋਸ਼ੀ—ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਮੁਆਫੀ - ਸਮਰਪਣ - ਦਾ ਅਰਥ.

ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਲੋਂ ਮੁੜ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ

ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ